

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (dešimtoji kolegija) SPRENDIMAS

2024 m. vasario 1 d.*

„Apeliacinis skundas – Konkurencija – Karteliai – Sunkvežimių rinka – Sprendimas, kuriuo konstatuotas SESV 101 straipsnio ir Europos ekonominės erdvės (EEE) susitarimo 53 straipsnio pažeidimas – Susitarimai ir suderinti veiksmai dėl sunkvežimių pardavimo kainų, išmetamųjų teršalų technologijų, reikalaujamų pagal EURO 3–EURO 6 standartus, įdiegimo tvarkaraščio ir šių technologijų sąnaudų perkėlimo klientams – Vienas tęstinis pažeidimas – Šio pažeidimo geografinė apimtis – „Mišri procedūra“, kai paeiliui buvo priimtas sprendimas dėl susitarimo ir sprendimas po įprastos procedūros – Europos Sąjungos pagrindinių teisų chartijos 41 straipsnis – Teisė į gerą administravimą – Europos Komisijos nešališkumas – Suderintų veiksmų geografinės apimties vertinimas – Reikšmingi elementai – Visų veiksmų kvalifikavimas kaip „vieno tęstinio pažeidimo“ – Reglamentas (EB) Nr. 1/2003 – 25 straipsnis – Komisijos įgaliojimai skirti baudą – Senatis“

Byloje C-251/22 P

dėl 2022 m. balandžio 8 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Scania AB, įsteigta Siodertelėje (Švedija),

Scania CV AB, įsteigta Siodertelėje,

Scania Deutschland GmbH, įsteigta Koblence (Vokietija),

atstovaujamos *advocaten* D. Arts, N. De Backer K. Schillemans, *advokater* S. Falkner, P. Hammarskiöld, C. Langenius, L. Ulrichs ir *avocate* F. Miotto,

apeliantės,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Europos Komisijai, atstovaujamai M. Domecq, M. Farley ir L. Wildpanner,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (dešimtoji kolegija),

kurį sudaro dešimtosios kolegijos pirmininko pareigas einantis M. Ilešič, teisėjai I. Jarukaitis (pranešėjas) ir D. Gratsias,

* Proceso kalba: anglų.

generalinis advokatas A. M. Collins,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu trys įmonės *Scania* teisiniai subjektai *Scania AB*, *Scania CV AB* ir *Scania Deutschland GmbH* (toliau kartu – *Scania*) prašo panaikinti 2022 m. vasario 2 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Scania ir kt. / Komisija* (T-799/17, toliau – skundžiamas sprendimas, EU:T:2022:48); juo šis teismas atmetė jų ieškinį, kuriame jos reikalavo panaikinti 2017 m. rugsėjo 27 d. Komisijos sprendimą C(2017) 6467 *final* dėl procedūros pagal [SESV] 101 straipsnį ir Europos ekonominės erdvės (EEE) susitarimo 53 straipsnį (byla AT.39824 – Sunkvežimiai) (toliau – ginčijamas sprendimas), o nepatenkinus šio reikalavimo – sumažinti šiuo sprendimu joms skirtų baudų dydį.

Teisinis pagrindas

- 2 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101] ir [102] straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 23 straipsnis susijęs su Europos Komisijos įgaliojimais skirti baudas. Šio reglamento 25 straipsnyje „Nuobaudų skyrimo senaties terminai“ nustatyta:

„1. 23 <...> straipsniais Komisijai suteiktiems įgaliojimams taikomi šie senaties terminai:

- a) treji metai, kai pažeistos nuostatos dėl informacijos pateikimo arba patikrinimų atlikimo;
- b) penkeri metai visų kitų pažeidimų atvejais.

2. Skaičiuojama nuo dienos, kurią padarytas pažeidimas. Tačiau tęstinių ar pakartotinių pažeidimų atvejais skaičiuoti pradeda nuo dienos, kurią pažeidimas baigiasi.

3. Bet koks Komisijos ar valstybės narės konkurencijos institucijos veiksmas, atliktas pažeidimo tyrimo ar bylos tikslais, nutraukia vienkartinės ar periodinės baudos skyrimo senaties terminą. Senaties terminas nutraukiamas tą dieną, kurią apie tokį veiksmą pranešama bent vienai pažeidime dalyvavusiai įmonei ar įmonių asociacijai. <...>

4. Senaties termino nutraukimas taikomas visoms pažeidime dalyvavusioms įmonėms ar įmonių asociacijoms.

<...>“

3 Šio reglamento 31 straipsnyje „Teisingumo Teismo atliekamas peržiūrėjimas“ nustatyta:

„Teisingumo Teismas turi neribotą jurisdikciją peržiūrėti sprendimus, kuriais Komisija yra nustačiusi vienkartinę ar periodinę baudą. Jis gali panaikinti, sumažinti ar padidinti skirtą vienkartinę ar periodinę baudą.“

Ginčo aplinkybės

4 Ginčo aplinkybes ir ginčijamą sprendimą, aprašytus skundžiamo sprendimo 1–61 punktuose, trumpai galima pristatyti, kaip nurodyta toliau.

5 Ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje Komisija konstatavo, kad apeliančės, nuo 1997 m. sausio 17 d. iki 2011 m. sausio 18 d. su įmonių [konfidencialu]¹, [konfidencialu], [konfidencialu], [konfidencialu] ir [konfidencialu] subjektais dalyvaudamos slaptuose susitarimuose dėl kainų, vidutinių ir sunkiųjų sunkvežimių bruto kainos didinimo EEE ir vidutinių ir sunkiųjų sunkvežimių išmetamųjų teršalų technologijų, reikalaujamų pagal EURO 3–EURO 6 standartus, įdiegimo tvarkaraščio ir sąnaudų perkėlimo, pažeidė SESV 101 straipsnį ir 1992 m. gegužės 2 d. Europos ekonominės erdvės susitarimo (OL L 1, 1994, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 52 t., p. 3, toliau – EEE susitarimas) 53 straipsnį. Šio sprendimo 2 straipsnyje Komisija *Scania AB* ir *Scania CV AB* skyrė bendrai ir solidariai mokėtiną baudą, kurią sudaro 880 523 000 eurų, iš kurių *Scania DE* bendrai ir solidariai atsakinga už 440 003 282 eurų sumokėjimą.

Administracinė procedūra

6 2010 m. rugsėjo 20 d. [konfidencialu] pateikė paraišką dėl atleidimo nuo baudos pagal Komisijos pranešimo dėl atleidimo nuo baudų ir baudų sumažinimo kartelių byloje (OL C 298, 2006, p. 17) 14 punktą. 2010 m. gruodžio 17 d. Komisija [konfidencialu] pritaikė sąlyginį atleidimą nuo baudos.

7 Nuo 2011 m. sausio 18 d. iki 21 d. Komisija atliko patikrinimus, be kita ko, apeliančių patalpose.

8 2011 m. sausio 28 d. [konfidencialu] prašė atleisti nuo baudos pagal 6 punkte minėto pranešimo 14 punktą arba, nepatenkinus šio prašymo, sumažinti baudą pagal to pranešimo 27 punktą. Po jos šių veiksmų ėmėsi [konfidencialu] ir [konfidencialu].

9 Per tyrimą Komisija, be kita ko, ieškovėms išsiuntė kelis prašymus pateikti informacijos pagal Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnį.

10 2014 m. lapkričio 20 d. Komisija pradėjo šio reglamento 11 straipsnio 6 dalyje numatytą procedūrą dėl apeliančių ir šio sprendimo 5 punkte nurodytų įmonių subjektų ir priėmė prieštaravimo pareiškimą, apie kurį pranešė visiems šiems subjektams, įskaitant apeliančes.

11 Gavusios prieštaravimo pareiškimą jo adresatės turėjo galimybę susipažinti su Komisijos tyrimo bylos medžiaga.

¹ Neskelbiami konfidencialūs duomenys.

- 12 Vykstant [*konfidencialu*] prieštaravimo pareiškimo adresatės neoficialiai bendravo su Komisija ir prašė toliau nagrinėti bylą pagal 2004 m. balandžio 7 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 773/2004 dėl bylų nagrinėjimo Komisijoje pagal [SESV 101] ir [102] straipsnius tvarkos (OL L 123, 2004, p. 18; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 3 t., p. 81), iš dalies pakeisto 2008 m. birželio 30 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 622/2008 (OL L 171, 2008, p. 3) (toliau – Reglamentas Nr. 773/2004), 10a straipsnyje reglamentuojamą susitarimo procedūrą. Komisija nusprendė pradėti susitarimo procedūrą po to, kai kiekviena prieštaravimo pareiškimo adresatė patvirtino, kad pageidauja dalyvauti diskusijose siekiant sudaryti susitarimą.
- 13 Nuo [*konfidencialu*] iki [*konfidencialu*] vyko kiekvienos iš prieštaravimo pareiškimo adresačių ir Komisijos diskusijos siekiant sudaryti susitarimą. Po šių diskusijų tam tikros prieštaravimo pareiškimo adresatės, kiekviena atskirai, Komisijai pateikė oficialius susitarimo pareiškimus pagal Reglamento Nr. 773/2004 10a straipsnio 2 dalį (toliau – susitarimo šalys). Apeliantės tokio pareiškimo nepateikė.
- 14 2016 m. liepos 19 d. Komisija, remdamasi Reglamente Nr. 1/2003 7 straipsniu ir 23 straipsnio 2 dalimi, priėmė Sprendimą C(2016) 4673 *final* dėl procedūros pagal SESV 101 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (byla AT.39824 – Sunkvežimiai), skirtą susitarimo šalims (toliau – sprendimas dėl susitarimo).
- 15 Kadangi apeliantės nusprendė neteikti oficialaus susitarimo pareiškimo, Komisija dėl jų tęsė tyrimą pagal įprastą, o ne susitarimo procedūrą.
- 16 2016 m. rugsėjo 23 d. apeliantės, susipažinusios su bylos medžiaga, pateikė rašytinį atsakymą į prieštaravimo pareiškimą.
- 17 2016 m. spalio 18 d. apeliantės dalyvavo apklausoje.
- 18 2017 m. balandžio 7 d. pagal Pranešimo dėl bylų, susijusių su SESV 101 ir 102 straipsniais, nagrinėjimo geriausios patirties (OL C 308, 2011, p. 6) 111 punktą Komisija *Scania AB* išsiuntė faktų pranešimą. 2017 m. birželio 23 d. Komisija šį faktų pranešimą taip pat išsiuntė *Scania CV AB* ir *Scania DE*.
- 19 2017 m. gegužės 12 d. *Scania AB* Komisijai pateikė rašytines pastabas dėl prie šio faktų pranešimo pridėtų įrodymų, kurios atspindėjo ir *Scania CV AB* bei *Scania DE* poziciją.
- 20 2017 m. rugsėjo 27 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą.

Ginčijamas sprendimas

Sunkvežimių rinkos struktūra ir kainų nustatymo sunkvežimių pramonėje mechanizmas „Scania“ įmonėje

- 21 Dėl sunkvežimių rinkos struktūros Komisija pažymėjo, kad jai būdingas aukštas skaidrumo ir koncentracijos lygis, nes šalys ne kartą turėjo galimybę kasmet susitikti ir aptarti padėtį šioje rinkoje. Pasak Komisijos, dėl viso keitimosi informacija šalys galėjo tiksliai žinoti kiekvienos iš jų konkurencinę padėtį.

- 22 Komisija taip pat pažymėjo, kad didelėse nacionalinėse rinkose šalyse, įskaitant *Scania*, turi patronuojamąsias bendroves, veikiančias kaip jų produktų platintojos. Šios nacionalinės platintojos turi savo koncesininkų tinklą. Komisija nurodė, kad *Scania* parduoda savo sunkvežimius per nacionalines platintojas, kurios yra jos 100 % valdomos patronuojamosios bendrovės, visose EEE valstybėse, išskyrus [konfidencialu]. *Scania* nacionalinės platintojos parduoda iš buveinės nupirktus sunkvežimius koncesininkėms, kurios yra arba 100 % valdomos patronuojamosios bendrovės, arba savarankiškos įmonės. Komisija pažymėjo, kad Vokietijoje *Scania* turi [konfidencialu] koncesininkių, kurios yra 100 % valdomos patronuojamosios bendrovės.
- 23 Dėl kainų nustatymo mechanizmo Komisija konstatavo, kad visų šalių atveju jį sudaro tokie patys etapai ir paprastai pirmajame etape jis pradedamas nuo to, kad buveinė nustato pradinę bruto kainų skalę. Be to, pasak Komisijos, antrajame etape nustatomos sunkvežimių pardavimo sandorių kainos skirtingose nacionalinėse rinkose, taikomos gamintojų buveinei ir nacionalinėms platintojoms, kurios yra savarankiškos įmonės arba 100 % valdomos buveinės. Paskui, pasak Komisijos, trečiajame etape nustatomos koncesininkių platintojoms mokamos kainos, o ketvirtajame etape – vartotojų mokama galutinė neto kaina, dėl kurios derasi koncesininkės ar pačios gamintojos, tiesiogiai parduodamos koncesininkėms ar svarbiems klientams.
- 24 Komisija konstatavo, kad, nors galutinė vartotojų sumokėta kaina gali būti nevienoda, pavyzdžiui, dėl skirtinguose platinimo grandinės lygiuose taikomų nuolaidų, visas kiekviename platinimo grandinės etape taikomas kainas tiesiogiai, kai sandorių kainas nustato buveinė ir platintoja, arba netiesiogiai – koncesininkės platintojai sumokėtos kainos atveju ar galutinio kliento sumokėtos kainos atveju – lemia pradinę bruto kainą. Taigi, pasak Komisijos, matyti, kad buveinės nustatytos pradinės bruto kainų skalės yra kainų, taikomų visoje Europoje kiekviename nacionalinių platinimo grandinių etape, apskaičiavimo bendras ir pagrindinis dėmuo. Komisija pažymėjo, kad visos šalys, išskyrus [konfidencialu], nuo 2000 m. iki 2006 m. nustatė bruto kainas skales, kurias sudaro suderintos bruto kainos visoje EEE.
- 25 Konkrečiai dėl *Scania* ir šiame nustatyme dalyvaujančių subjektų kainų nustatymo mechanizmo Komisija nurodė, kad *Scania* buveinė nustato visų atskirų turimų sunkvežimių detalių gamyklinių bruto kainų skalę (*Factory Gross Price List*, toliau – FGPL).
- 26 Kiekviena *Scania* nacionalinė platintoja, pavyzdžiui, *Scania DE*, derasi su *Scania* buveine dėl „platintojai taikomos neto kainos“, t. y. kainos, kurią platintoja moka buveinei už kiekvieną detalę, pagal jos gautą FGPL. Platintojai taikoma neto kaina nurodoma dokumente, vadinamame „RPU“ (nuo švediško žodžio „Representantuppgift“), iš kurio matyti FGPL ir platintojai taikomos neto kainos skirtumas atsižvelgiant į taikomas nuolaidas. Platintojai taikomas nuolaidas nustato *Scania* buveinė [konfidencialu], bet jos aptariamoms ir kainų komitete. Galutinį sprendimą dėl *Scania* platintojos mokamos neto kainos priima [konfidencialu].
- 27 Be to, *Scania* nacionalinė platintoja atsiunčia visų savo turimų skirtingų sunkvežimio detalių bruto kainų skalę, kurią sudaro platintojos mokama neto kaina ir pelno marža, taikoma *Scania* koncesininkėms jos teritorijoje.
- 28 Tada *Scania* koncesininkė derasi su platintoja dėl „koncesininkei taikomos neto kainos“, grindžiamos platintojos bruto kainų skale, atėmus koncesininkei taikomą reikšmingą nuolaidą.

- 29 Per *Scania* koncesininkes sunkvežimius perkantys klientai moka „kliento kainą“. „Kliento kainą“ sudaro koncesininkės mokama neto kaina, koncesininkės pelno marža, pridėjus galimas sunkvežimio individualizavimo sąnaudas ir atėmus klientui taikomas nuolaidas ar nuolaidas dėl akcijų. Komisija konstatavo, kad kainos keitimas bet kuriame platinimo grandinės etape daro ribotą poveikį arba visai nepaveikia galutinės vartotojo mokamos kainos.
- 30 Komisija taip pat konstatavo, kad FGPL taikoma pasauliniu lygiu, o platintojai taikoma neto kaina ir platintojos bruto kainų skalė taikomos platintojos veiklos regione. Koncesininkės suderėta kaina taip pat taikoma jos veiklos regione.
- 31 Dėl kainų didinimo Europos lygmeniu poveikio kainoms nacionaliniu lygmeniu Komisija pažymėjo, kad nacionalinės gamintojų platintojos, kaip antai *Scania DE*, negali savarankiškai nustatyti bruto kainų ir bruto kainų skalių ir kad kiekviename platinimo grandinės etape iki galutinio vartotojo taikomas kainas lemia buveinės lygmeniu nustatytos Europos bruto kainų skalės.
- 32 Vadinas, Komisijos nuomone, kainų didinimas Europos bruto kainų skalėje, dėl kurio sprendžiama buveinės lygmeniu, lemia „platintojai taikomos neto kainos“, t. y. kainos, kurią platintoja, pirkdama sunkvežimį, moka buveinei, keitimą. Todėl, Komisijos nuomone, buveinei padidinus nurodytas bruto kainas paveikiamas ir platintojos taikomos bruto kainos dydis, t. y. kainos, kurią koncesininkė moka platintojai, nors galutinio vartotojo mokama kaina nebūtinai pasikeičia tokia pačia proporcinge dalimi arba visai nepasikeičia.

„Scania“ ir susitarimo šalių slapti kontaktai

- 33 Ginčijamame sprendime Komisija nustatė, kad *Scania* dalyvavo slaptuose susitikimuose ir palaikė slaptus kontaktus su susitarimo šalimis per įvairius forumus ir skirtingais lygmenimis, kurie laikui bėgant keitėsi, o dalyvaujančios įmonės, tikslai ir atitinkami produktai nepakito.
- 34 Komisija identifikavo trijų lygmenų slaptus kontaktus.
- 35 Pirma, Komisija nustatė, kad pirmaisiais pažeidimo darymo metais kartelio šalių vadovybė tarėsi dėl savo ketinimų kainų klausimu, būsimų bruto kainų didinimo, taip pat kartais dėl neto kainų vartotojams raidos ir kartais sutardavo dėl bruto kainų didinimo. Ginčijamame sprendime Komisija nurodė šio lygmens slaptus kontaktus kaip „vadovybės lygmenį“ (*top management*). Be to, Komisija nurodė, kad per vadovybės lygmens susitikimus kartelio šalys susitarė ir dėl EURO 3–EURO 5 standartus atitinkančių sunkvežimių modelių pateikimo rinkai tvarkaraščio bei sąnaudų perkėlimo ir kartais buvo sutarta neįdiegti atitinkamų technologijų iki tam tikros datos. Komisija nustatė, kad vadovybės lygmens susitikimai vyko nuo 1997 m. iki 2004 m.
- 36 Antra, Komisija nustatė, kad ribotą laikotarpį ir tuo metu, kai vyko vadovybės lygmens susitikimai, buvo rengiamos kartelio šalių žemesnio buveinės lygmens diskusijos, per kurias, be keitimosi technine informacija, buvo keičiamasi informacija apie kainas ir bruto kainų didinimą. Ginčijamame sprendime Komisija šį slaptų kontaktų lygmenį nurodė kaip „žemesnį buveinės lygmenį“ (*lower headquarters level*). Komisija nustatė, kad žemesnio buveinės lygmens susitikimai vyko nuo 2000 m. iki 2008 m.
- 37 Trečia, Komisija nustatė, kad įvedus eurą ir beveik visoms sunkvežimių gamintojoms nustačius bruto kainų skales Europos lygiu, kartelio šalys siekė sistemingai koordinuoti būsimų kainų planavimą per Vokietijoje įsteigtas patronuojamąsias bendroves. Ginčijamame sprendime

Komisija ši slaptų kontaktų lygmenį nurodė kaip „Vokietijos lygmenį“ (*German level meetings*). Komisija patikslino, kad taip pat, kaip palaikydami kontaktus pirmaisiais kartelio metais, Vokietijos patronuojamųjų bendrovių atstovai tarėsi dėl būsimo bruto kainų didinimo ir dėl vidutinių ir sunkiųjų sunkvežimių išmetamųjų teršalų technologijų, reikalaujamų pagal EURO 5 ir EURO 6 standartus, įdiegimo tvarkaraščio ir sąnaudų perkėlimo. Jie keitėsi ir kita jautria komercine informacija. Komisija nustatė, kad Vokietijos lygmens susitikimai vyko nuo 2004 m.

SESV 101 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio taikymas

- 38 Komisija nusprendė, kad byloje esantys rašytiniai įrodymai patvirtina, kad nurodyti kontaktai buvo palaikomi dėl:
- kartelio dalyvių numatytų bruto kainų, bruto kainų skalės pakeitimų, šių pakeitimų tvarkaraščio, taip pat pavieniais atvejais dėl keitimosi informacija apie numatomus neto kainų pakeitimus ar klientams taikomų nuolaidų pakeitimus,
 - vidutinių ir sunkiųjų sunkvežimių išmetamųjų teršalų technologijų, reikalaujamų pagal EURO 3–EURO 6 standartus, įdiegimo datos ir šių technologijų įdiegimo sąnaudų perkėlimo ir
 - dalijimosi kita konkurencijos požiūriu jautria informacija, kaip antai apie tikslines rinkos dalis, esamas neto kainas ir nuolaidas, bruto kainų skales net prieš joms įsigaliojant, sunkvežimių konfigūratorius, užsakymus ir atsargų kieki.
- 39 Komisija pažymėjo, kad šalys palaikė skirtingų lygmenų daugiašalius kontaktus ir kad kartais jos turėjo skirtingų lygmenų bendrų kontaktų ir susitikimų. Pasak Komisijos, šie kontaktai buvo tarpusavyje susiję dėl turinio, datos, atvirų kryžminių nuorodų ir dėl tarpusavyje perduodamos gautos informacijos.
- 40 Komisija nusprendė, kad ši veikla buvo koordinavimo ir bendradarbiavimo forma, šalims leidusi konkurencinę riziką sąmoningai pakeisti praktiniu bendradarbiavimu. Komisijos nuomone, nagrinėjami veiksmai pasireiškė kaip suderinti veiksmai, kuriais konkuruojančios įmonės, užuot savarankiškai nustačiusios planuojamą taikyti rinkoje komercinę politiką, derino savo veiksmus kainų klausimu, tiesiogiai kontaktuodamos, ir įsipareigojo suderintai pavėlinti technologijų įdiegimą. Be to, pasak Komisijos, sistemingas dalyvavimas palaikant slaptus kontaktus sukūrė šalių kainų politikos tarpusavio supratimo atmosferą.
- 41 Komisija pažymėjo, kad *Scania* reguliariai dalyvavo sudarant skirtingų formų slaptus susitarimus visą pažeidimo laikotarpį, ir nusprendė, kad pažeidimą, kurį darant dalyvavo *Scania*, sudaro susitarimas ir (arba) suderinti veiksmai, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį.
- 42 Dėl konkurencijos ribojimo Komisija nustatė, kad *Scania* dalyvavo palaikant šio sprendimo 38 punkte aprašytus slaptus kontaktus ir kad visais susitarimais ir suderintais veiksmais, kuriuos sudarant ir atliekant ji dalyvavo, siekta riboti konkurenciją, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnį.
- 43 Dėl vieno tęstinio pažeidimo Komisija nusprendė, kad *Scania* ir susitarimo šalių susitarimai ir (arba) suderinti veiksmai yra vienas tęstinis SESV 101 straipsnio 1 dalies ir EEE susitarimo 53 straipsnio pažeidimas, darytas nuo 1997 m. sausio 17 d. iki 2011 m. sausio

18 d. Pasak Komisijos, pažeidimą sudarė slaptas susitarimas dėl kainų ir vidutinių ir sunkiųjų sunkvežimių bruto kainų didinimo ir šių sunkvežimių išmetamųjų teršalų technologijų, reikalaujamų pagal EURO 3–EURO 6, įdiegimo tvarkaraščio ir sąnaudų perkėlimo.

- 44 Konkrečiau kalbant, Komisija nusprendė, kad palaikydamos antikonkurencinius kontaktus šalys laikėsi bendro plano, kuriuo siekta vieno antikonkurencinio tikslo, ir kad *Scania* žinojo arba turėjo žinoti bendrą slaptų kontaktų tinklo apimtį bei esmines charakteristikas ir ketino šiais savo veiksmais prisidėti prie šio kartelio.
- 45 Komisija taip pat pažymėjo, kad vienas antikonkurencinis tikslas pasireiškė kaip konkurencijos vidutinių ir sunkiųjų sunkvežimių rinkoje ribojimas EEE. Šis tikslas pasiektas atliekant veiksmus, kuriais sumažintas šalių strateginio netikrumo lygis dėl būsimų kainų ir bruto kainų didinimo ir dėl aplinkosaugos standartus atitinkančių sunkvežimių pateikimo rinkai tvarkaraščio ir sąnaudų perkėlimo.

Ginčijamo sprendimo adresatai

- 46 Pirma, Komisija ginčijamą sprendimą adresavo *Scania CV AB* ir *Scania DE*, kurias laikė tiesiogiai atsakingomis už pažeidimą per šiuos laikotarpius:
- *Scania CV AB* – nuo 1997 m. sausio 17 d. iki 2009 m. vasario 27 d., o
 - *Scania DE* – nuo 2004 m. sausio 20 d. iki 2011 m. sausio 18 d.,
- 47 Antra, Komisija taip pat nusprendė, kad nuo 1997 m. sausio 17 d. iki 2011 m. sausio 18 d. *Scania AB* tiesiogiai ar netiesiogiai valdė visas *Scania CV AB* akcijas, o pastaroji tiesiogiai ar netiesiogiai valdė visas *Scania DE* akcijas. Todėl Komisija nurodė, kad ginčijamą sprendimą adresuoja ir toliau nurodytiems subjektams, kurie solidariai atsako kaip patronuojančiosios bendrovės:
- *Scania AB* atsako, pirma, už *Scania CV AB* veiksmus nuo 1997 m. sausio 17 d. iki 2009 m. vasario 27 d. ir, antra, už *Scania DE* veiksmus nuo 2004 m. sausio 20 d. iki 2011 m. sausio 18 d., o
 - *Scania CV AB* atsako už *Scania DE* veiksmus nuo 2004 m. sausio 20 d. iki 2011 m. sausio 18 d.

Baudos dydis

- 48 Komisija nustatė 880 523 000 EUR baudą.

Ieškinys Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 49 2017 m. gruodžio 11 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo apeliančių ieškinį, juo jos visų pirma prašė panaikinti ginčijamą sprendimą, o nepatenkinus šio reikalavimo – iš dalies panaikinti tą sprendimą ir sumažinti joms skirtas baudas, taip pat bet kuriuo atveju sumažinti šias baudas pagal SESV 261 straipsnį ir Reglamento Nr. 1/2003 31 straipsnį.

- 50 2020 m. birželio 5 d. dokumentu apeliančios paprašė neatskleisti visuomenei tam tikrų teismo posėdžio pranešime pateiktų duomenų. Tos pačios dienos raštu Komisija taip pat paprašė neatskleisti visuomenei tam tikrų duomenų, pateiktų, be kita ko, teismo posėdžio pranešime ir skundžiamame sprendime.
- 51 Gavęs pastarąjį prašymą Bendrasis Teismas dėl sprendimo nekonfidencialios versijos nusprendė nuasmeninti šio sprendimo viešai skelbtiną versiją, nenurodant fizinių asmenų vardų, pavardžių ir juridinių asmenų, išskyrus apeliančios, pavadinimų. Taip pat jis nusprendė neskelbti tam tikros informacijos, be kita ko, apie *Scania* kainų nustatymo mechanizmą ir jai skirtos baudos apskaičiavimą, kurių nepaskelbimas nedaro poveikio to sprendimo viešai skelbtinos versijos supratimui.
- 52 Grįsdamos ieškinį apeliančios rėmėsi devyniais pagrindais.
- 53 Pirmasis ieškinio pagrindas buvo grindžiamas teisės į gynybą, gero administravimo principo ir nekaltumo prezumpcijos pažeidimu. Antrasis pagrindas buvo grindžiamas Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 48 straipsnio 2 dalies ir Reglamento Nr. 1/2003 27 straipsnio 1 ir 2 dalių pažeidimu.
- 54 Trečiasis–septintasis pagrindai iš esmės susiję su Komisijos išvada dėl vieno tęstinio pažeidimo buvimo ir jo inkriminavimo *Scania*. Kalbant konkrečiau, trečiajame pagrindė apeliančios nurodė klaidingą SESV 101 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio taikymą, nes keitimasis informacija žemesniu lygmeniu buvo laikomas šių straipsnių pažeidimu. Ketvirtajame pagrindė jos nurodė pareigos motyvuoti neįvykdymą ir klaidingą šių straipsnių taikymą, nes Komisija nusprendė, kad jos sudarė susitarimą ar atliko suderintus veiksmus dėl išmetamųjų teršalų technologijų įdiegimo tvarkaraščio. Penktasis ieškinio pagrindas buvo grindžiamas klaidingu tų straipsnių taikymu, nes Komisija keitimasi informacija Vokietijos lygmeniu kvalifikavo kaip pažeidimą „dėl tikslo“. Šeštajame pagrindė jos nurodė klaidingą SESV 101 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio taikymą, nes Komisija nusprendė, kad su Vokietijos lygmeniu susijusi pažeidimo geografinė apimtis yra visa EEE teritorija. Septintasis pagrindas buvo grindžiamas klaidingu šių straipsnių taikymu, nes Komisija nusprendė, kad nustatyti veiksmai yra vienas tęstinis pažeidimas ir kad už tai yra atsakingos apeliančios.
- 55 Aštuntasis pagrindas buvo grindžiamas klaidingu šių straipsnių ir Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio taikymu, nes Komisija skyrė baudą už veiksmus, dėl kurių suėjęs senaties terminas, ir bet kuriuo atveju neatsižvelgė į tai, kad tie veiksmai nebuvo tęstiniai. Devintajame, paskutiniame, pagrindė apeliančios nurodė proporcingumo principo ir vienodo požiūrio principo pažeidimą, kiek tai susiję su baudos dydžiu ir bet kuriuo atveju dėl būtinumo sumažinti baudos dydį pagal SESV 261 straipsnį ir Reglamento Nr. 1/2003 31 straipsnį.
- 56 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė visus apeliančių pagrindus kaip nepagrįstus. Dėl prašymo, kad įgyvendintų savo neribotą jurisdikciją, jis pažymėjo, kad nė vienas apeliančių visuose išnagrinėtuose ieškinio pagrinduose pateiktas priekaištas, argumentas ir teisinės bei faktinės aplinkybės neleidžia daryti išvados, kad reikia pakeisti ginčijamame sprendime skirtos baudos dydį. Todėl jis atmetė visą ieškinį ir priteisė iš apeliančių bylinėjimosi išlaidas.

Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

- 57 2022 m. balandžio 8 d. apeliantės pateikė šį apeliacinį skundą. Be to, tą pačią dieną jos paprašė Teisingumo Teismo užtikrinti tokį patį šio sprendimo 51 punkte nurodytos informacijos konfidencialumą visuomenės atžvilgiu, kokį tai informacijai suteikė Bendrasis Teismas.
- 58 2022 m. balandžio 29 d. aktu Komisija taip pat paprašė užtikrinti tam tikrų duomenų konfidencialumą visuomenės atžvilgiu.
- 59 2022 m. liepos 12 d. sprendimu Teisingumo Teismo pirmininkas patenkino šiuos prašymus užtikrinti konfidencialumą.
- 60 Apeliaciniame skunde apeliantės Teisingumo Teismo prašo:
- visiškai arba iš dalies panaikinti skundžiamą sprendimą,
 - visiškai arba iš dalies panaikinti ginčijamą sprendimą ir (arba) panaikinti arba sumažinti joms skirtas baudas,
 - nepatenkinus šių reikalavimų, grąžinti bylą nagrinėti Bendrajam Teismui ir
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas, įskaitant patirtas nagrinėjant šį apeliacinį skundą.
- 61 Komisija Teisingumo Teismo prašo:
- atmesti apeliacinį skundą ir
 - priteisti iš apeliančių bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

- 62 Apeliacinį skundą apeliantės grindžia keturiais pagrindais. Pirmasis pagrindas iš esmės grindžiamas Chartijos 41 straipsnio 1 dalyje įtvirtintos teisės į gerą administravimą pažeidimu. Antrasis pagrindas grindžiamas SESV 101 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio pažeidimu, nes Bendrasis Teismas veiksmų Vokietijos lygmeniu geografinę apimtį laikė apimančia visą EEE teritoriją. Trečiajame pagrinde apeliantės iš esmės nurodo, kad Bendrasis Teismas pažeidė šiuos du straipsnius, nes veiksmus, apimančius tris skirtingus kontaktų lygmenis, kvalifikavo kaip vieną pažeidimą. Ketvirtasis pagrindas grindžiamas tų straipsnių ir Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio pažeidimu, nes Bendrasis Teismas paliko galioti baudą už veiksmus, kuriems suėjo senatis.

Dėl pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

- 63 Pirmajame pagrinde apeliantės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai atmetė jų argumentą, kad priimdama sprendimą dėl susitarimo ir tęsdama tyrimą dėl apeliančių, bet jo nepavedusi kitai tyrimo grupei nei ta, kuri buvo atsakinga už bylą, kurioje buvo priimtas tas sprendimas, Komisija pažeidė Chartijos 41 straipsnio 1 dalį.

- 64 Pirma, apeliančės teigia, kad Bendrasis Teismas neįvertino, ar administracinė procedūra dėl *Scania* po to, kai buvo priimtas sprendimas dėl susitarimo, atitiko objektyvaus nešališkumo principą. Jos nurodo, be kita ko, skundžiamo sprendimo 129, 147 ir 151 punktuose pateiktus argumentus dėl nešališkumo principo laikymosi per tokią išskaidytą „mišrią“ procedūrą, kuri nagrinėjama šioje byloje. Jos tvirtina, kad priimant šį sprendimą Komisijai teko papildoma našta ir ji turėjo užtikrinti ne tik vadinamojo *tabula rasa* principo laikymąsi, bet ir sudaryti nešališkumo išpūdį. Nors tame 151 punkte Bendrasis Teismas iš esmės pripažino, kad tokiomis aplinkybėmis bylų perdavimas dviem skirtingoms grupėms gali būti pateisinamas, iš to jis nepadarė tinkamos teisinės išvados ir nešališkumo klausimą nagrinėjo atsižvelgdamas tik į subjektyvų nešališkumą.
- 65 Šiuo klausimu jos konkrečiai pažymi, kad tame 151 punkte Bendrasis Teismas teigė, jog *Scania* neįrodė, kaip „vien tai“, kad priimant sprendimą dėl susitarimo ir ginčijamą sprendimą dalyvavo tos pačios Komisijos tarnybos, galėjo įrodyti, kad jų byla nebuvo nešališkai išnagrinėta, o paskui to sprendimo 152 punkte konstatavo, kad *Scania* neįrodė, jog Komisija „turėjo išankstinį nusistatymą dėl *Scania* <...> [ir taip] pažeid[ė] subjektyvaus nešališkumo principą“. Taip Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes savo vertinimą apribojo „subjektyviu“ nešališkumu ir neišnagrinėjo teisiškai atskiro „objektyvaus“ nešališkumo principo.
- 66 Antra, apeliančės teigia, kad net jeigu Teisingumo Teismas nuspręstų, kad Bendrasis Teismas įvertino šį objektyvaus nešališkumo principą, Bendrojo Teismo vertinimas šiuo klausimu bet kuriuo atveju yra teisiškai klaidingas. Skundžiamame sprendime nėra jokio pateisinimo, leidžiančio daryti išvadą, kad Komisija laikėsi šio objektyvaus nešališkumo principo, nepaisant to, kad tos pačios Komisijos tarnybos dalyvavo priimant sprendimą dėl susitarimo ir ginčijamą sprendimą, nors to sprendimo 151 punkte Bendrasis Teismas vis dėlto aiškiai pripažino, kad dėl to „sunkiau užtikrinti, kad faktinių aplinkybių ir įrodymų nagrinėjimas įmonės atžvilgiu priėmus sprendimą dėl susitarimo vyks pagal „*tabula rasa* principą“.
- 67 Toks pripažinimas kelia abejonių dėl Komisijos nešališkumo. Skundžiamo sprendimo 151 punkte Bendrasis Teismas taip pat nurodė, kaip Komisija galėjo imtis veiksmų, kad išskaidytų tokią abejonę, būtent „perd[uodama bylą] skirtingiems kolektyvams“, t. y. į įprastą procedūrą, per kurią buvo priimtas ginčijamas sprendimas, įtraukdama kitą grupę nei dalyvavusią susitarimo procedūroje. Taigi, jau iš pačių Bendrojo Teismo tame sprendime pateiktų motyvų matyti, kad remdamasi tomis pačiomis tarnybomis, kai priėmė sprendimą dėl susitarimo, ir tęsdama tyrimą dėl *Scania* Komisija pažeidė Chartijos 41 straipsnio 1 dalį. Nepaisant to, Bendrasis Teismas nepripažino, kad Komisija nesuteikė pakankamų garantijų, kad pašalintų bet kokias teisėtas abejones dėl jos objektyvaus nešališkumo vykdant šią įprastą procedūrą, ir taip padarė teisės klaidą.
- 68 Komisija ginčija šių argumentų pagrįstumą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 69 Pirma, dėl apeliančių argumentų, kuriais jos kaltina Bendrąjį Teismą neįvertinus, ar po sprendimo dėl susitarimo priėmimo *Scania* atžvilgiu atnaujinta administracinė procedūra atitiko objektyvaus nešališkumo principą, reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją Komisija per administracinę procedūrą privalo paisyti atitinkamų įmonių pagrindinių teisių. Taigi, nešališkumo principą, kurį apima teisė į gerą administravimą, reikia skirti nuo nekaltumo prezumpcijos principo (2023 m. sausio 12 d. Sprendimo *HSBC Holdings ir kt. / Komisija*, C-883/19 P, EU:C:2023:11, 76 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 70 Chartijos 41 straipsnyje įtvirtinta teisė į gerą administravimą numato, kad kiekvienas asmuo turi teisę į tai, kad Europos Sąjungos institucijos jo reikalus tvarkytų nešališkai. Šis nešališkumo reikalavimas apima, pirma, subjektyvų nešališkumą, reiškiantį, kad nė vienas byla nagrinėjantis atitinkamos institucijos pareigūnas neturi reikšti šališkumo ar asmeninio palankumo, ir, antra, objektyvų nešališkumą, reiškiantį, kad institucija turi suteikti pakankamas garantijas, kad neliktų jokių teisėtų abejonių dėl šališkumo (2023 m. sausio 12 d. Sprendimo *HSBC Holdings ir kt. / Komisija*, C-883/19 P, EU:C:2023:11, 77 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 71 Šiuo atveju skundžiamo sprendimo 144 ir 145 punktuose Bendrasis Teismas priminė, ką reiškia ši teisė į gerą administravimą, remiantis šio sprendimo pirmesniuose dviejuose punktuose priminta jurisprudencija.
- 72 Tada skundžiamo sprendimo 147 punkte jis atmetė Komisijos argumentus, kad tokiomis aplinkybėmis, kokios nagrinėjamos byloje, nešališkumo principo pažeidimą reikia vertinti tik kaip galimą nekaltumo prezumpcijos principo pažeidimą priimant sprendimą dėl susitarimo pasekmę, ir pažymėjo, kad tokį pažeidimą gali lemti neįvykdytos kitos Komisijos pareigos suteikti pakankamas garantijas, kad neliktų jokių teisėtų abejonių, kaip tai suprantama pagal jurisprudenciją, dėl jos nešališkumo vykdant įprastą administracinę procedūrą.
- 73 Vis dėlto to sprendimo 148 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad nė vienas apeliančių pateiktas argumentas neįrodo, kad šiuo atveju per šią procedūrą Komisija nesuteikė visų garantijų, kad neliktų jokių teisėtų abejonių dėl jos nešališkumo nagrinėjant *Scania* bylą. Šią išvadą jis motyvavo išanalizavęs šiuos argumentus to sprendimo 149–164 punktuose.
- 74 Konkrečiai kalbant, skundžiamo sprendimo 151 punkte jis konstatavo, kad dėl tų pačių tarnybų dalyvavimo priimant tiek sprendimą dėl susitarimo, tiek ginčijamą sprendimą buvo sunkiau užtikrinti, kad faktinių aplinkybių ir įrodymų nagrinėjimas įmonės atžvilgiu priėmus sprendimą dėl susitarimo „vyks pagal „*tabula rasa* principą“, ir kad tai, siekiant pašalinti abejones šiuo klausimu, pateisintų bylą perdavimą skirtingoms tyrimo grupėms. Vis dėlto to sprendimo 152 punkte jis konstatavo, kad apeliančės neįrodė, kad priimant ginčijamą sprendimą dalyvavę Komisijos narys ar tarnybos buvo šališki ar turėjo išankstinį nusistatymą dėl *Scania*, be kita ko, dėl to, kad dalyvavo priimant sprendimą dėl susitarimo, „pažeisdami subjektyvaus nešališkumo principą“.
- 75 Šiuo klausimu reikia priminti, pirma, kad susitarimo procedūra yra administracinė procedūra, ji alternatyvi įprastai administracinei procedūrai, atskirta nuo jos ir turi tam tikrų ypatumų. Antra, jei įmonė nepateikia susitarimo pasiūlymo, procedūrą, po kurios priimamas galutinis sprendimas, reglamentuoja bendrosios Reglamento Nr. 773/2004 nuostatos, o ne tos, kurios reglamentuoja susitarimo procedūrą. Trečia, kiek tai susiję su šia įprasta procedūra, pagal kurią reikia dar nustatyti atsakomybę, Komisija yra saistoma tik prieštaravimo pareiškimo ir turi atsižvelgti į naujas aplinkybes, apie kurias jai pranešta per tą procedūrą (žr., be kita ko, 2017 m. sausio 12 d. Sprendimą *Timab Industries ir CFPR / Komisija*, C-411/15 P, EU:C:2017:11, 136 punktą).
- 76 Iš to matyti, kad „vadinamasis *tabula rasa* principas“, kurį Bendrasis Teismas paminėjo skundžiamo sprendimo 129 punkte ir kuris iš esmės pakartoja ankstesniame šio sprendimo punkte primintus argumentus, tik išreiškia išvadą, kad įmonės ar įmonių, nusprendusių nebetęsti su Komisija susitarimo procedūros, atžvilgiu turi būti laikomasi nekaltumo prezumpcijos.

- 77 Iš to matyti, pirma, kad „vadinamasis *tabula rasa* principas“ visiškai nebuvo reikšmingas Bendrajam Teismui jo nagrinėjamoje byloje vertinant, ar Komisija laikėsi nešališkumo principo, ir, antra, kad bet kuriuo atveju, priešingai, nei nusprendė Bendrasis Teismas, tų pačių tarnybų dalyvavimas priimant tiek sprendimą dėl susitarimo, tiek ginčijamą sprendimą nekėlė jokių sunkumų laikytis „vadinamojo *tabula rasa* principo“. Iš tiesų už bylą atsakingos grupės pakeitimas Komisijoje netgi prieštarautų gero administravimo ir administracinės procedūros nagrinėjimo per protingą terminą principams.
- 78 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad Bendrasis Teismas nepadarė jokių išvadų iš skundžiamo sprendimo 151 punkto antrame sakinyje pateikto ir šio sprendimo 74 punkte priminto klaidingo vertinimo, todėl apeliančių kritika jo atžvilgiu yra nepagrįsta.
- 79 Kadangi apeliančių argumentus reikia suprasti taip, kad jos teigia, jog Bendrasis Teismas turėjo nuspręsti, kad tai, jog ta pati grupė buvo atsakinga už bylą per visą „mišrią“ išskaidytą procedūrą, neabejotinai rodo, kad Komisija pažeidė savo objektyvaus nešališkumo pareigą, reikia pažymėti, jog vien tai, kad ta pati Komisijos grupė buvo atsakinga už įvairius vienas po kito einančius tyrimo, kuri užbaigus buvo priimtas sprendimas dėl susitarimo, o vėliau ir ginčijamas sprendimas, etapas, savaime, nesant jokių kitų objektyvių įrodymų, negali sukelti abejonių dėl šios institucijos nešališkumo (pagal analogiją žr. 2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *Chronopost ir La Poste / UFEX ir kt.*, C-341/06 P ir C-342/06 P, EU:C:2008:375, 56 punktą).
- 80 Taigi, apeliančės neįrodė, kad Bendrajame Teisme pateikė tokius objektyvius įrodymus. Be to, apeliančių argumentuose nėra nieko, kas leistų teigti, kad Bendrasis Teismas neįvertino, ar nagrinėjamu atveju Komisija laikėsi objektyvaus nešališkumo principo.
- 81 Skundžiamo sprendimo 152 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad apeliančės neįrodė, jog už bylą atsakinga tyrimo grupė ar jos narys per įprastą procedūrą būtų išreiškę kokį nors išankstinį nusistatymą *Scania* atžvilgiu, ir, priešingai, nei iš esmės teigia apeliančės, šis 152 punktas nėra vienintelis motyvas, kuriuo grindžiama Bendrojo Teismo išvada, kad nagrinėjamu atveju Komisija nepažeidė gero administravimo principo, ir neįrodo, kad tas teismas šiuo atveju neįvertino Komisijos veiksmų atitikties šiam objektyvaus nešališkumo principui.
- 82 Taigi iš visų skundžiamo sprendimo 100–104 ir 148–164 punktų matyti, kad Bendrasis Teismas nagrinėjo ne tik nešališkumo principo „subjektyviąją“, bet ir „objektyviąją“ pusę, atsižvelgdamas į apeliančių šiuo klausimu jam pateiktus argumentus.
- 83 Konkrečiai dėl tokio objektyvaus nešališkumo skundžiamo sprendimo 100 ir 101 punktuose Bendrasis Teismas visų pirma priminė jurisprudencijoje įtvirtintus principus, reglamentuojančius Komisijos naudojamą vadinamąją „mišrią“ procedūrą, ir jais remdamasis to sprendimo 104 punkte padarė išvadą, kad, priešingai, nei iš esmės tvirtino apeliančės, „mišrios“ procedūros taikant SESV 101 straipsnį, kai sprendimo dėl susitarimo ir sprendimo pagal įprastą procedūrą priėmimas išskaidomas laiko atžvilgiu, savaime visomis aplinkybėmis nereiškia, pavyzdžiui, kad yra neįvykdyta nešališkumo pareiga. Tuo remdamasis to sprendimo 105 punkte jis padarė išvadą, kad Komisija turėjo teisę naudoti tokią mišrią procedūrą, jeigu, be kita ko, laikomasi šios pareigos, o tai jis išnagrinėjo to sprendimo 143 ir paskesniuose punktuose.

- 84 Skundžiamo sprendimo 145 punkte jis, be kita ko, priminė šio sprendimo 70 punkte nurodytus jurisprudencijoje įtvirtintus principus ir skundžiamo sprendimo 148–164 punktuose išnagrinėjo argumentus, kuriuos apeliančės pateikė grįsdamos savo teiginį, kad Komisija byloje nesuteikė joms visų garantijų, kad neliktų jokių teisėtų abejonų dėl jos nešališkumo nagrinėjant su jomis susijusią bylą.
- 85 Skundžiamo sprendimo 104 punkte iš esmės pažymėjęs, kad vien tai, jog Komisija pasinaudojo mišria procedūra, neleidžia teigti, kad ši institucija neįvykdė savo nešališkumo pareigos, to sprendimo 149 punkte – kad per įprastą procedūrą nagrinėdama nusprendusių nesitarti šalių pateiktus įrodymus Komisija visiškai nesaistoma sprendime dėl susitarimo nusprendusių sudaryti susitarimą šalių atžvilgiu konstatuotų faktinių aplinkybių ir teisinio kvalifikavimo, ir galiausiai to sprendimo 159 punkte – kad apeliančės Komisijai nepriekaištavo, jog per administracinę procedūrą, kurios pabaigoje priimtas ginčijamas sprendimas, ji nepaisė visų procesinių garantijų, susijusių su veiksmingu jų teisės į gynybą, be kita ko, numatytos bendrosiose Reglamento Nr. 773/2004 nuostatose, įgyvendinimu, Bendrasis Teismas bent jau netiesiogiai, bet neišvengiamai išnagrinėjo nešališkumo pareigos, kurios Komisija privalo laikytis, „objektyviąją“ pusę. Šios aplinkybės rodo, kad Bendrasis Teismas įvertino, ar apeliančėms buvo suteiktos pakankamos garantijos, kad būtų pašalintos bet kokios teisėtos abejonės dėl Komisijos objektyvaus nešališkumo.
- 86 Antra, dėl apeliančių argumentų, kuriais jos iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas bet kuriuo atveju teisės požiūriu klaidingai įvertino objektyvaus nešališkumo principą, reikia priminti, kad šiais argumentais apeliančės kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad, viena vertus, jis nepagrindė savo vertinimo, jog Komisija laikėsi nešališkumo principo. Jis iš esmės nurodo, kad Bendrasis Teismas pažeidė pareigą motyvuoti. Tačiau, kaip matyti iš šio sprendimo 80–85 punktų, Bendrasis Teismas tinkamai motyvavo skundžiamą sprendimą šiuo klausimu.
- 87 Kita vertus, tiek, kiek apeliančės remiasi argumentu, pateiktu skundžiamo sprendimo 151 punkte, kad dėl tų pačių Komisijos tarnybų dalyvavimo priimant ir sprendimą dėl susitarimo, ir ginčijamą sprendimą buvo sunkiau laikytis „vadinamojo *tabula rasa* principo“, pakanka pažymėti, kad iš šio sprendimo 77 punkto matyti, jog šis argumentas yra teisiškai klaidingas.
- 88 Iš visų išdėstytų argumentų matyti, kad pirmasis pagrindas turi būti atmestas.

Dėl antrojo pagrindo

- 89 Antrajame pagrinde apeliančės iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė SESV 101 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį, kai pripažino, kad veiksmų Vokietijos lygmeniu geografinė apimtis apima visą EEE teritoriją. Šį pagrindą jos skaido į keturias dalis.

Dėl antrojo pagrindo pirmos dalies

– Šalių argumentai

- 90 Antrojo pagrindo pirmoje dalyje apeliančės, nurodydamos skundžiamo sprendimo 421 punktą, tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai, pirma, nusprendė, kad siekdamas nustatyti suderintų veiksmų geografinę apimtį jis galėjo atsižvelgti tik į gautos informacijos apimtį, ir, antra, atlikdamas teisinį vertinimą neatsižvelgė į įmonių, dalyvavusių atliekant šiuos suderintus veiksmus, ketinimą, kuris vis dėlto yra tokių veiksmų sudedamoji dalis.
- 91 Taigi Bendrasis Teismas, apibrėždamas šią geografinę apimtį, negali remtis tik informacijos, kuria buvo pasikeista, turiniu ir pobūdžiu. Dėl to, kad Bendrasis Teismas neatsižvelgė į šį „ketinimą“, jis klaidingai patvirtino, kad *Scania* dalyvavo keičiantis informacija Vokietijos lygmeniu, o tai buvo vieno tęstinio SESV 101 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio pažeidimo dalis EEE mastu per visą pažeidimo laikotarpį, t. y. nuo 1997 m. sausio 17 d. iki 2011 m. sausio 18 d.
- 92 Komisija ginčija šiuos argumentus.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 93 Skundžiamo sprendimo 421 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad, remiantis bendrai vertinamais įrodymais dėl *Scania DE* gautos informacijos geografinės apimties, kuriuos jis išnagrinėjo to sprendimo 405–420 punktuose, darytina išvada, kad *Scania DE*, per savo darbuotojus keisdama informacija Vokietijos lygmeniu, gaudavo informacijos, kurios apimtis platesnė nei Vokietijos rinka. Remdamasis šia išvada jis atmetė apeliančių pateiktą šeštąjį ieškinio pagrindą, susijusį su tariamu SESV 101 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio pažeidimu dėl to, kad Komisija nusprendė, kad su Vokietijos lygmeniu susijusio pažeidimo geografinė apimtis apima visą EEE teritoriją. Be to, 421 punkte jis pažymėjo, kad šių išvadų pakanka šiam pagrindui atmesti, neatsižvelgiant į tai, ar *Scania DE* teikė ir informaciją, kurios apimtis platesnė nei Vokietijos rinka.
- 94 Pagal suformuotą jurisprudenciją SESV 101 straipsnio 1 dalis gali būti pažeista ne tik atskiru veiksmu, bet ir veiksmų seka arba tęstiniu elgesiu, nors viena ar kelios šios veiksmų sekos ar tęstinio elgesio sudedamosios dalys taip pat galėtų būti pripažintos atskiru šios nuostatos pažeidimu. Jei skirtingais veiksmais vykdomas „bendras planas“, nes siekiama tokio paties tikslo, kuris iškreipia konkurenciją bendrojoje rinkoje, Komisija turi teisę priskirti atsakomybę už tokius veiksmus pagal dalyvavimą darant aptariamą pažeidimą apskritai (žr. 2012 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *Komisija / Verhuizingen Coppens*, C-441/11 P, EU:C:2012:778, 41 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 95 Iš suformuotos jurisprudencijos taip pat matyti, kad Komisija, norėdama nustatyti įmonės dalyvavimą darant vieną pažeidimą, privalo įrodyti, kad ši įmonė ketino savo veiksmais prisidėti prie bendrų visų dalyvių siektų tikslų ir kad žinojo apie kitų įmonių siekiant tų pačių tikslų planuotus ar praktiškai įgyvendintus neteisėtus veiksmus arba galėjo protingai juos numatyti ir buvo pasirengusi prisiimti riziką (2012 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *Komisija / Verhuizingen Coppens*, C-441/11 P, EU:C:2012:778, 42 ir 60 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).
- 96 Įmonė gali būti tiesiogiai atlikusi visus vieną tęstinį pažeidimą sudarančius antikonkurencinius veiksmus, ir tokiu atveju Komisija turi teisę jai priskirti atsakomybę už visus veiksmus, taigi ir už visą šį pažeidimą. Įmonė taip pat gali būti tiesiogiai atlikusi tik dalį šių veiksmų, tačiau ji žinojo

apie visus numatytus ar įgyvendintus kitų kartelio dalyvių neteisėtus veiksmus siekiant tų pačių tikslų arba galėjo protingai juos numatyti ir buvo pasirengusi prisiimti riziką. Tokiu atveju Komisija taip pat turi teisę šiai įmonei priskirti atsakomybę už visą antikonkurencinį elgesį, sudarantį tokį pažeidimą, taigi ir už visą pažeidimą (2012 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *Komisija / Verhuizingen Coppens*, C-441/11 P, EU:C:2012:778, 43 punktas).

- 97 Iš to, kas išdėstyta, matyti, jog tam, kad padarytų išvadą, kad nagrinėjamas keitimasis informacija apėmė daugiau nei Vokietijos rinką ir buvo susijęs su EEE teritorija, Bendrajam Teismui pakako konstatuoti, kad tokia išvada darytina iš informacijos, kurią *Scania DE* gavo iš kitų dalyvių.
- 98 Taigi apeliančių teiginį, kad Bendrasis Teismas, siekdamas patvirtinti jų dalyvavimą darant pažeidimą, negalėjo remtis vien tuo, kad informacija Vokietijos lygmeniu buvo susijusi su EEE teritorija, lemia tai, kad jos painioja, pirma, sąlygas, reikalingas vieno tęstinio pažeidimo apimčiai nustatyti ir apibrėžti, ir, antra, sąlygas, kurios turi būti tenkinamos, kad įmonė būtų laikoma atsakinga už visą tokį pažeidimą.
- 99 Remiantis nusistovėjusia Teisingumo Teismo jurisprudencija, jei Komisija įrodo, kad atitinkama įmonė dalyvavo susitikimuose, per kuriuos sudaryti antikonkurencinio pobūdžio susitarimai, ir viešai jiems neprieštaravo, tai yra pakankamas tos įmonės dalyvavimo kartelyje įrodymas. Jei dalyvavimas tokiuose susitikimuose įrodytas, įmonė turi pateikti duomenis, galinčius įrodyti, kad ji juose dalyvavo neturėdama antikonkurencinių ketinimų, ir patvirtinti, kad nurodė savo konkurentams, jog dalyvauja šiuose sutikimuose turėdama kitokių tikslų nei jie (šiuo klausimu žr. 2005 m. birželio 28 d. Sprendimą *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, EU:C:2005:408, 142 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 100 Iš jurisprudencijos taip pat matyti, kad, nesant priešingų įrodymų, kuriuos turi pateikti suinteresuotieji subjektai, darytina prielaida, kad derindamos veiksmus ir nustatydamos savo elgesį rinkoje suderintuose veiksmuose dalyvaujančios ir tebeveikiančios įmonės atsižvelgia į informaciją, kuria keičiasi su konkurentais (2015 m. kovo 19 d. Sprendimo *Dole Food ir Dole Fresh Fruit Europe / Komisija*, C-286/13 P, EU:C:2015:184, 127 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 101 Iš šios jurisprudencijos matyti, kad, kai Komisija įrodo, jog atitinkama įmonė dalyvavo susitikimuose, per kuriuos buvo sudaryti antikonkurencinio pobūdžio susitarimai, ir aiškiai jiems neprieštaravo, ši institucija neprivalo įrodyti, be kita ko, kad įmonė ketino dalyvauti darant pažeidimą, o įmonė turi pateikti savo atsiribojimo nuo šių susitarimų, visų pirma, kaip šiuo atveju, nuo jų geografinės apimties, įrodymų.
- 102 Taigi Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai, išnagrinėjęs jam vertinti pateiktus įrodymus, padarė išvadą, kad Komisija pagrįstai nusprendė, jog keičiantis informacija Vokietijos lygmeniu *Scania DE* gavo informacijos, kurios apimtis platesnė nei Vokietijos rinką, ir neįpareigojo Komisijos įrodyti, kad, pavyzdžiui, dalyvaudama tokiuose mainuose *Scania DE* ketino gauti šią informaciją ir į ją atsižvelgti nustatydamą savo elgesį.
- 103 Taigi, antrojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl antrojo pagrindo antros dalies

– Šalių argumentai

- 104 Antrojo pagrindo antroje dalyje apeliančės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad keičiantis informacija Vokietijos lygmeniu *Scania DE* gautos informacijos apimtis buvo platesnė nei Vokietijos rinka.
- 105 Apeliančės iš esmės kritikuoja Bendrojo Teismo motyvus, išdėstytus skundžiamo sprendimo 405–414 punktuose, kuriuose jis išnagrinėjo bylos aplinkybes, paskui to sprendimo 414 punkte padarė išvadą, kad, atsižvelgiant į kartu vertinamas šias aplinkybes, reikia konstatuoti, kad keičiantis informacija Vokietijos lygmeniu *Scania DE* gautos informacijos apimtis buvo platesnė nei Vokietijos rinka. Jos iš esmės teigia, kad šiuose punktuose nurodyti penki motyvai yra ne tik nepakankami tinkamai pagrįsti šią išvadą, bet ir nenuoseklūs ar net prieštaringi, nors, siekiant įrodyti SESV 101 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio pažeidimą, jurisprudencijoje reikalaujama, kad Komisija pateiktų rimtų, tikslių ir nuoseklių įrodymų.
- 106 Komisija tvirtina, kad šiuos argumentus reikia atmesti.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 107 Reikia pažymėti, kad antrojo pagrindo antroje dalyje apeliančės iš tikrųjų siekia, kad Teisingumo Teismas iš naujo įvertintų faktines aplinkybes ir įrodymus, tačiau nesiremia tuo, kad Bendrasis Teismas juos iškraipė. Grindžiant šią antrą dalį pateiktuose argumentuose apeliančės tik išdėsto priežastis, dėl kurių mano, kad Bendrasis Teismas turėjo kitaip aiškinti jų nurodytuose skundžiamo sprendimo punktuose išdėstytus elementus, be to, daro nuorodą į daug jų Bendrajame Teisme pareikšto ieškinio punktų.
- 108 Žinoma, tai, ar Bendrasis Teismas laikėsi įrodinėjimo našta ir įrodymų pateikimą reglamentuojančių taisyklių, kai nagrinėjo įrodymus, kuriuos Komisija pateikė grįsdama Sąjungos konkurencijos teisės normų pažeidimo egzistavimą, yra teisės klausimas, kuris gali būti keliamas paduodant apeliacinį skundą. Vis dėlto Bendrojo Teismo atliktas bylos medžiagoje esančių dokumentų įrodomosios galios vertinimas, išskyrus įrodinėjimo našta ir įrodymų pateikimą reglamentuojančių taisyklių nesilaikymo ir šių įrodymų iškraipymo atvejus, negali būti ginčijamas Teisingumo Teisme (šiuo klausimu žr. 2017 m. sausio 26 d. Sprendimo *Komisija / Keramag Keramische Werke ir kt.*, C-613/13 P, EU:C:2017:49, 26 ir 27 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją). Apeliančės nepateikia jokių tokių argumentų.
- 109 Vadinasi, šią antrojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti kaip nepriimtina.

Dėl antrojo pagrindo trečios dalies

– Šalių argumentai

- 110 Antrojo pagrindo trečioje dalyje apeliančės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė klaidą, nes netiesiogiai nusprendė, kad *Scania DE* „ketino“ dalyvauti keičiantis informacija EEE teritorijoje Vokietijos lygmeniu.

- 111 Remdamosi skundžiamo sprendimo 415–420 punktuose išdėstytais Bendrojo Teismo motyvais ir juos kritikuodamos apeliančės iš esmės teigia, kad atsižvelgiant į tai, jog Bendrojo Teismo vertinimą reikia laikyti *Scania DE* ketinimo dalyvauti keičiantis informacija EEE teritorijoje Vokietijos lygmeniu vertinimu, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą dėl to, kad to sprendimo 416 ir 418 punktuose šį vertinimą grindė nepakankamais, nenuosekliais ir prieštariniais motyvais ir to sprendimo 419 punkte pakankamai teisiškai nenagrino ir nevertino *Scania* pateiktų konkrečių argumentų ar įrodymų, tokiais veiksmais dar ir nesilaikydamas pareigos motyvuoti. Bendrasis Teismas taip pat nepaisė jurisprudencijos, pagal kurią reikalaujama, kad Komisija pateiktų rimtų, tikslų ir nuoseklių įrodymų, kad įrodytų SESV 101 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio pažeidimą (apeliantės šiuo klausimu daro nuorodą į to sprendimo 417 punktą).
- 112 Be to, jos teigia, kad skundžiamo sprendimo 420 punkte Bendrasis Teismas neteisėtai atmetė *Scania* pateiktą priesaiką patvirtintų pareiškimų įrodomąją galią ir tinkamai į juos neatsižvelgė. Pasak apeliančių, nesant jokių tiesioginių įrodymų dėl to, kad Vokietijos lygmeniu gauta informacija buvo perduota *Scania* buveinei, asmenų, tiesiogiai dalyvavusių atliekant nurodytus veiksmus, pareiškimai negalėjo būti laikomi turinčiais „ribotą įrodomąją galią“ vien dėl to, kad buvo pateikti po reikšmingų įvykių siekiant apginti *Scania* per administracinę procedūrą.

113 Komisija ginčija šiuos argumentus.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

- 114 Reikia pažymėti, kad apeliančių argumentai, pateikti grindžiant antrojo pagrindo trečią dalį, paremti prielaida, kad skundžiamo sprendimo 415–420 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, jog *Scania DE* ketino dalyvauti keičiantis informacija EEE teritorijoje Vokietijos lygmeniu.
- 115 Iš šių punktų, siejamų su to sprendimo 405–414 ir 421 punktais, matyti, kad Bendrasis Teismas juose tik konstatavo, kad *Scania DE*, per savo darbuotojus dalyvaudama keičiantis informacija Vokietijos lygmeniu, gavo informacijos, kurios apimtis platesnė nei Vokietijos rinka. To sprendimo 415–420 punktuose konkrečiai siekiama atmesti apeliančių Bendrajame Teisme nurodytą teiginį, kad keičiantis informacija Vokietijos lygmeniu dalyvavę *Scania DE* darbuotojai niekada nedarė prielaidos, kad iš kitų sunkvežimių gamintojų patronuojamųjų bendrovių atstovų gauta informacija buvo susijusi su kainomis Europoje ar galėjo sumažinti netikrumą dėl šių kitų gamintojų europinės strategijos.
- 116 Nesant reikalo aiškintis, ar antrojo pagrindo trečia dalimi iš tikrųjų siekiama užginčyti Bendrojo Teismo atliktą įrodymų vertinimą ir ją dėl to reikia atmesti kaip nepriimtina pagal šio sprendimo 108 punkte nurodytą jurisprudenciją, šią dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą, nes ji grindžiama šio sprendimo 114 punkte nurodyta prielaida, kuri yra klaidinga.

Dėl antrojo pagrindo ketvirtos dalies

– *Šalių argumentai*

- 117 Antrojo pagrindo ketvirtoje dalyje apeliančės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, apibrėždamas *Scania DE* pateiktos informacijos apimtį. Apeliančės nurodo, jog Bendrojo Teismo išvada, kad palaikydama kontaktus Vokietijos lygmeniu *Scania DE* pateikė visą EEE apimančią informaciją, yra nepakankamai motyvuota ir pagrįsta netinkamais motyvais. Konkrečiai kalbant,

Bendrasis Teismas padarė klaidą vertindamas įrodymų, esančių ekonominiais klausimais konsultuojančios įmonės ataskaitose, reikšmę, kai skundžiamo sprendimo 439 ir 440 punktuose atmetė šių ataskaitų reikšmingumą.

118 Komisija ginčija šiuos argumentus.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

119 Kaip ir antrojo pagrindo antros dalies atveju, reikia konstatuoti, kad šio pagrindo ketvirta dalimi apeliančios siekia, kad Teisingumo Teismas iš naujo įvertintų faktines aplinkybes ir įrodymus, tačiau nesiremia tuo, kad Bendrasis Teismas juos iškreipė. Taigi, dėl tų pačių motyvų, kurie išdėstyti dėl antrojo pagrindo antros dalies, šio pagrindo ketvirtą dalį taip pat reikia atmesti kaip nepriimtina.

120 Vadinasi, reikia atmesti visą antrąjį pagrindą kaip iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįsta.

Dėl trečiojo pagrindo

Šalių argumentai

121 Trečiajame apeliacinio skundo pagrinde apeliančios tvirtina, kad faktinės aplinkybės, kuriomis remdamasis Bendrasis Teismas nusprendė, jog Komisijos išvada, kad šiuo atveju buvo padarytas vienas pažeidimas, negali būti pagrindas konstatuoti, kad kiekvienu nagrinėjamu veiksmu buvo siekiama tokio pat antikonkurencinio tikslo, todėl jis buvo bendro plano, kuriuo siekta vieno antikonkurencinio tikslo arba kuriuo buvo prisidėta prie šio plano įgyvendinimo, dalis. Be to, Bendrasis Teismas nepateikė jokių argumentų šiuo klausimu. Vadinasi, Bendrasis Teismas šio sprendimo 33–36 punktuose nurodytus trijų skirtingų kontaktų lygmenų veiksmus klaidingai kvalifikavo kaip „vieną pažeidimą“.

122 Apeliančios dalija šį ieškinio pagrindą į tris dalis.

123 Šio pagrindo pirmoje dalyje apeliančios teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai šio sprendimo 33–36 punktuose nurodytus trijų lygmenų veiksmus kvalifikavo kaip „vieną pažeidimą“, tačiau nenurodė, kaip faktinės aplinkybės, kuriomis jis remiasi, pateisina tokį kvalifikavimą.

124 Skundžiamo sprendimo 464–469 punktuose kvalifikuodamas šiuos veiksmus Bendrasis Teismas rėmėsi tam tikru skaičiumi aplinkybių, tačiau nė viena iš jų, vertinama atskirai ar kartu su kitomis, negali pagrįsti išvados, kad šie trys kontaktų lygmenys sudaro vieną pažeidimą. Apeliančios iš esmės kritikuoja, pirma, tai, kad Bendrasis Teismas rėmėsi tuo, jog tie kontaktai buvo susiję su tais pačiais produktais ir juos palaikė ta pati sunkvežimių gamintojų grupė, ir tuo, kad tie veiksmai apėmė nedidelę kiekvieno lygmens darbuotojų grupę, kurios sudėtis išliko gana stabili. Antra, apeliančios ginčija įvairius Bendrojo Teismo teiginius, kad tie trys kontaktų lygmenys buvo faktiškai susiję, ir jo išvada, kad žemesnis buveinės lygmuo ir Vokietijos lygmuo prisidėjo prie bendro plano įgyvendinimo.

- 125 Trečiojo pagrindo antroje dalyje apeliančios tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad keitimasis informacija, kuris nėra antikonkurencinis, yra vieno pažeidimo dalis. Remdamosi skundžiamo sprendimo 223, 235 ir 236 punktuose pateiktomis Bendrojo Teismo išvadomis, kurios susijusios su 2004 m. ir 2005 m. vykusiais trimis keitimais informacija žemesniu buveinės lygmeniu, apeliančios iš esmės tvirtina, kad šiuos tris keitimus informacija Bendrasis Teismas kvalifikavo kaip visiškai teisėtą keitimąsi informacija, kuriuo siekiama tokio pat antikonkurencinio tikslo kaip ir kitais atskirais keitimais, vykusiais skirtingais lygmenimis. Taip jis klaidingai konstatavo, kad visi šie trys keitimais buvo vieno pažeidimo dalis. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas nepateikė jokių argumentų, paaiškinančių, kaip tokiais teisėtais veiksmais galėjo būti prisidėta prie antikonkurencinio tikslo. Taigi, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nekaltą keitimąsi informacija žemesniu buveinės lygmeniu kvalifikavo kaip vieną SESV 101 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio pažeidimą.
- 126 Trečiojo pagrindo trečioje dalyje apeliančios teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad veiksmais Vokietijos lygmeniu buvo siekiama to paties tikslo kaip ir vadovybės lygmeniu ir, kiek tai svarbu, žemesniu buveinės lygmeniu. Iš tikrųjų elgesys Vokietijos lygmeniu neišsiplėtė į EEE teritoriją. Taigi, skundžiamo sprendimo 467 punktą, kuriame Bendrasis Teismas vis dėlto konstatavo, kad Komisija pagrįstai nusprendė, jog antikonkurencinio keitimosi informacija Vokietijos ir vadovybės lygmeniu geografinė apimtis apima visą EEE, yra klaidingas.
- 127 Šiuo klausimu apeliančios pateikia nuorodą į savo antrąją pagrindą, kuriame jos teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai keitimąsi informacija Vokietijos lygmeniu kvalifikavo kaip apimančią visą EEE. Ši klaida leidžia daryti išvadą, kad veiksmai, susiję su Vokietijos lygmeniu, taip pat negali būti apibūdinami kaip veiksmai, kuriais siekiama tokio pat tikslo, kaip ir vadovybės lygmeniu ir žemesniu buveinės lygmeniu, nes pastaruoju atveju kalbama tik apie 2004–2005 m. laikotarpį.
- 128 Komisija ginčija šiuos argumentus.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 129 Pirma, reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 479 punkte Bendrasis Teismas atmetė apeliančių teiginį, kad Komisija turėjo atskirai įvertinti šio sprendimo 33–36 punktuose nurodytus tris slaptų kontaktų lygmenis, be kita ko, dėl ryšių tarp šių trijų kontaktų lygmenų, ir kad to sprendimo 229 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, jog apeliančioms nepavyko paneigti Komisijos išvadų dėl šių ryšių. Konkrečiau kalbant, šiame 229 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad Komisija pateikė tam tikrų to sprendimo 218 punkte išvardytų ryšių buvimo įrodymų, kurie nebuvo ginčyti, t. y. kad dalyviai buvo tų pačių įmonių darbuotojai ir kad šių trijų lygmenų susitikimai sutapo laiko atžvilgiu. Savo išvadą, kad šie trys lygiai yra tarpusavyje susiję ir šiais lygmenimis nebuvo veikama atskirai ir savarankiškai, Bendrasis Teismas grindė visomis aplinkybėmis, į kurias Komisija buvo atsižvelgusi ginčijamame sprendime.
- 130 Antra, reikia konstatuoti, kad visas trečiasis pagrindas grindžiamas prielaida, kad kiekvienas atskiras veiksmas, kurį Komisija laiko vienu tęstiniu pažeidimu, savaime turi būti SESV 101 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio pažeidimas.
- 131 Kaip priminta šio sprendimo 94 punkte, pagal suformuotą jurisprudenciją SESV 101 straipsnio 1 dalis gali būti pažeista ne tik atskiru veiksmu, bet ir veiksmų seka arba tęstiniu elgesiu, nors viena ar kelios šios veiksmų sekos ar tęstinio elgesio sudedamosios dalys taip pat galėtų būti pripažintos atskiru šios nuostatos pažeidimu. Taigi, jei skirtingais veiksmais

vykdomas „bendras planas“, nes siekiama tokio paties tikslo, kuris iškreipia konkurenciją vidaus rinkoje, Komisija turi teisę priskirti atsakomybę už tokius veiksmus pagal dalyvavimą darant aptariamą pažeidimą apskritai (2022 m. birželio 16 d. Sprendimo *Sony Optiarc ir Sony Optiarc America / Komisija*, C-698/19 P, EU:C:2022:480, 59 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 132 Įmonė, kuri dalyvavo darant tokį vieną tęstinį pažeidimą savo veiksmais, kuriuos apima „susitarimas“ ar „suderinti veiksmai“, turintys antikonkurencinį tikslą, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnio 1 dalį, ir kuriais siekiama prisidėti prie bendro pažeidimo darymo, taip pat gali būti atsakinga už kitų įmonių veiksmus darant tą patį pažeidimą visą jos dalyvavimo laikotarpį (2022 m. birželio 16 d. Sprendimo *Sony Optiarc ir Sony Optiarc America / Komisija*, C-698/19 P, EU:C:2022:480, 60 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 133 Vis dėlto Teisingumo Teismas yra pažymėjęs, kad nors veiksmų visuma dviejuose pirmesniuose šio sprendimo punktuose nurodytomis sąlygomis gali būti kvalifikuojama kaip vienas tęstinis pažeidimas, iš to negalima daryti išvados, kad kiekvienas iš šių veiksmų atskirai būtinai turi būti kvalifikuojamas kaip atskiras šios nuostatos pažeidimas (2022 m. birželio 16 d. Sprendimo *Sony Optiarc ir Sony Optiarc America / Komisija*, C-698/19 P, EU:C:2022:480, 64 punktą).
- 134 Siekiant įrodyti vieną tęstinį pažeidimą, įprasta atsižvelgti į įvairius ryšius, egzistuojančius tarp skirtingų nagrinėjamą pažeidimą sudarančių elementų. Taigi įmonių kontaktas, kuris, vertinamas atskirai, savaime nėra SESV 101 straipsnio 1 dalies pažeidimas, vis dėlto gali būti reikšmingas siekiant įrodyti vieno tęstinio šios nuostatos pažeidimo buvimą, atsižvelgiant į šio kontakto aplinkybes. Tokioje situacijoje toks kontaktas yra vienas iš įrodymų viseto, kuriuo Komisija gali teisėtai remtis siekdama įrodyti, kad padarytas vienas tęstinis tos nuostatos pažeidimas (šiuo klausimu žr. 2017 m. sausio 26 d. Sprendimo *Komisija / Keramag Keramische Werke ir kt.* (C-613/13 P, EU:C:2017:49, 52 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 135 Taigi iš šio sprendimo 131–134 punktuose primintos jurisprudencijos matyti, jog tam, kad būtų konstatuotas vienas tęstinis pažeidimas, Komisijai pakanka įrodyti, kad įvairūs veiksmai yra „bendro plano“ dalis, ir nebūtina, kad kiekvienas iš šių veiksmų, vertinamas atskirai, galėtų būti kvalifikuojamas kaip atskiras SESV 101 straipsnio 1 dalies pažeidimas.
- 136 Kadangi trečiasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas klaidinga prielaida, jog tam, kad galėtų įrodyti tokio vieno tęstinio pažeidimo buvimą, Bendrasis Teismas turėjo reikalauti, kad Komisija taip pat įrodytų, jog kiekvienas iš šių veiksmų, vertinamas atskirai, pats savaime yra SESV 101 straipsnio 1 dalies ir EEE susitarimo 53 straipsnio pažeidimas, šį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl ketvirtojo pagrindo

Šalių argumentai

- 137 Ketvirtajame pagrinde apeliančės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 516 ir 532 punktuose nusprendė, kad šiame teisme pareikšto ieškinio dėl panaikinimo aštuntąjį pagrindą, susijusį su klaidingu Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio taikymu, reikia atmesti, nes vadovybės lygmens veiksmai buvo vieno pažeidimo, kuris baigėsi 2011 m. sausio 18 d., dalis, todėl 25 straipsnio 1 dalies b punkte numatyto penkerių metų senaties termino eiga prasidėjo tik nuo šios datos, vadinasi, Komisijos įgaliojimų skirti baudą senaties terminas dar nebuvo pasibaigęs.

- 138 Pasak apeliančių, iš tikrųjų šis senaties terminas baigėsi 2010 m. rugsėjo 20 d., ir ši diena, be abejonės, buvo pirmojo Komisijos veiksmo, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 3 dalį, kuriuo tas senaties terminas buvo nutrauktas, data. Kadangi veiksmai vadovybės lygmeniu baigėsi 2004 m. rugsėjo 23 d., Komisijos įgaliojimams skirti baudą už šiuos veiksmus buvo suėjęs senaties terminas. Be to, tuo atveju, jei Teisingumo Teismas panaikintų skundžiamą sprendimą, remtūsi Bendrajame Teisme pareikštu ieškiniu dėl panaikinimo ir nuspręstų ginčijamą sprendimą panaikinti tik iš dalies, apeliančės tvirtina, kad paskutiniai galimai slapti veiksmai žemesniu buveinės lygmeniu buvo atliekami daugiau nei prieš penkerius metus iki 2010 m. rugsėjo 20 d., todėl Komisija nebeturėjo teisės skirti baudos už šiuos veiksmus, jeigu jie būtų laikomi vieno pažeidimo vadovybės lygmeniu ir žemesniu buveinės lygmeniu dalimi. Kadangi kompetencijos nebuvimu grindžiamą prieštaravimą Teisingumo Teismas gali iškelti savo iniciatyva, jis turėtų nuspręsti, kad pagal šį 25 straipsnį Komisijos įgaliojimams skirti baudą už minėtus veiksmus suėjo senaties terminas.
- 139 Komisija ginčija šiuos argumentus.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 140 Pakanka konstatuoti, kad ketvirtasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas prielaida, kad Teisingumo Teismas panaikins skundžiamą sprendimą, remsis apeliančių ieškiniu Bendrajame Teisme ir nuspręs panaikinti dalį ginčijamame sprendime padarytų išvadų dėl vieno tęstinio pažeidimo buvimo. Apeliančės iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnį, nes paliko galioti tame sprendime Komisijos skirtą baudą, nors antikonkurenciniai veiksmai vadovybės lygmeniu baigėsi 2004 m. rugsėjo 23 d., todėl šiems veiksams buvo suėjęs senaties terminas ir už juos nebegalėjo būti skirta bauda, nes pirmasis Komisijos veiksmas, kaip jis suprantamas pagal šio 25 straipsnio 3 dalį, buvo atliktas 2010 m. rugsėjo 20 d.
- 141 Kadangi pirmieji trys apeliacinio skundo pagrindai atmesti, Komisijos, paskui ir Bendrojo Teismo išvadą, kad nagrinėjamas kartelis yra vienas tęstinis pažeidimas, apimantis visą EEE ir besitęsęs iki 2011 m. sausio 18 d., reikia laikyti galutine. Tokiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į pirmojo Komisijos veiksmo, kaip jis suprantamas pagal minėto 25 straipsnio 3 dalį, datą, negalima teigti, kad tą 2011 m. sausio 18 dieną Komisijos įgaliojimams skirti baudą buvo suėjęs senaties terminas.
- 142 Taigi, apeliacinio skundo ketvirtąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 143 Kadangi nė vienam šio apeliacinio skundo pagrindui nebuvo pritarta, visą apeliacinį skundą reikia atmesti kaip iš dalies nepriimtina, iš dalies neveiksmingą ir iš dalies nepagrįstą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 144 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, Teisingumo Teismas priima sprendimą dėl bylinėjimosi išlaidų.
- 145 Pagal to paties reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

146 Kadangi šiuo atveju *Scania AB*, *Scania CV AB* ir *Scania Deutschland GmbH* pralaimėjo bylą, o Komisija reikalavo priteisti iš jų bylinėjimosi išlaidas, jos turi padengti ne tik savo, bet ir Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (dešimtoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. *Scania AB*, *Scania CV AB* ir *Scania Deutschland GmbH* padengia savo ir Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.